1. <u>רמב"ם יד החזקה הלכות בכורים פרק ב</u>

(יז) הבכורים אין להם שיעור מן התורה אבל מדבריהם צריך להפריש אחד מששים והרוצה לעשות כל שדהו בכורים עושהו:
(יט) כיצד מפרישין הבכורים יורד אדם לתוך שדהו ורואה תאנה שבכרה אשכול ענבים שבכרו רמון שבכר קושרן בגמי ואומר הרי אלו בכורים והם נעשים בכורים במחובר משקרא להן שם ואע"פ שעדיין לא בשלו כל צרכן ומשיגמרו ויתלשם מן הקרקע אינו צריך לחזור ולקרות להם שם

2. <u>רמב"ם יד החזקה הלכות בכורים פרק ג</u>

(ז) הבכורים טעונין כלי שנאמר ושמת בטנא ומצוה מן המובחר להביא כל מין ומין בכלי בפני עצמו ואם הביאם בכלי אחד יצא ולא יביאם בערבוב אלא שעורים מלמטה וחטים על גביהן וזיתים על גביהן ותמרים על גביהן ורמונים על גביהן ותאנים למעלה מן הכלי ויהיה דבר אחד מפסיק בין מין ומין כגון הוצין וחלף או עלין וכיוצא בהן ומקיף לתאנים אשכולות של ענבים מבחוץ:
(י) מצות עשה להתודות במקדש על הבכורים בשעה שמביאם מתחיל וקורא הגדתי היום ליי' אלהיך כי באתי אל הארץ וגו' ארמי אובד אבי עד שיגמור כל הפרשה עד אשר נתת לי יי' ואין קורין אותה אלא בלשון הקדש שנאמר וענית ואמרת בלשון הזאת:

3. <u>רמב"ם יד החזקה הלכות בכורים פרק ד</u>

(ה) הפריש בכוריו ומכר שדהו מביא ואינו קורא שאינו יכול לומר אשר נתת לי יי' שהרי אין לו
(יא) בראשונה כל מי שהיה יודע לקרות קורא וכל מי שאינו יודע לקרות מקרין אותו נמנעו אלו שאין יודעין לקרות מלהביא כדי שלא יכלמו התקינו ב"ד שיהיו מקרין את מי שהוא יודע כמי שאינו יודע:
(יב) המביא את הבכורים יש לו רשות ליתנם לעבדו וקרובו בכל הדרך עד שמגיע להר הבית הגיע להר הבית נוטל הסל על כתיפו הוא בעצמו ואפילו היה מלך גדול שבישראל ונכנס עד שמגיע לעזרה וקורא ועודהו הסל על כתיפו הגדתי היום ליי' אלהיך וגו' ומניחו הסל מעל כתיפו ואוחזו בשפתיו והכהן מניח ידו תחתיו ומניף וקורא ארמי אובד אבי וירד מצרימה וגו' עד שגומר כל הפרשה ומניחו בצד המזבח בקרן דרומית מערבית בדרומה של קרן וישתחוה ויצא ומניין שהן טעונין תנופה שנאמר ולקח הכהן הטנא מיד לרבות את הבכורים לתנופה וכשם שטעונין תנופה כך טעונין קרבן שלמים ושיר שנאמר בהן ושמחת בכל הטוב וברגלים אומר ושמחת בחגך מה שמחת החג בשלמים אף כאן בשלמים ואין הקרבן מעכבת:
(יג) ואימתי קורין בשיר עליהן משיגיעו לעזרה הלוים היו מתחילין וקורין ארוממך יי' כי דליתני:
(יד) הבכורים טעונים לינה כיצד הביא בכוריו למקדש וקרא והקריב שלמיו לא יצא באותו היום מירושלים לחזור למקומו אלא ילין שם ויחזור למחר לעירו שנאמר ופנית בבקר והלכת לאהליך כל פונות שאתה פונה מן המקדש לכשתבוא לו לא יהיו אלא בבקר נמצאת אומר שהבכורים טעונין שבעה דברים הבאת מקום וכלי קריאה וקרבן ושיר ותנופה ולינה:
(טז) כיצד מעלין את הבכורים כל העיירות שבמעמד מתכנסות לעירו של מעמד כדי שלא יעלו יחידים שנאמר ברוב עם הדרת מלך ובאים ולגים ברחובה של עיר ולא יכנסו לבתים מפני אהל הטומאה ובשחר הממונה אומר קומו ונעלה ציון אל יי' אלהינו והשור הולך לפניהם וקרניו מצופין זהב ועטרה של זית בראשו להודיע שהבכורים משבעת המינין והחליל מכה לפניהם עד שהם מגיעין קרוב לירושלים והם הולכין בכל הדרך וקורין שמחתי באומרים לי בית יי' נלך ולא היו מהלכין ביום אלא שתי ידות בלבד הגיעו קרוב לירושלים שלחו לפניהם שלוחין להודיע לאנשי ירושלים ועטרו את בכוריהם ופרכסו אותן ואם היה להם לח ויבש מראין את הלח מלמעלה והפחות והסגנים והגזברים יוצאין לקראתן מירושלים לפי הבאים הם יוצאין אם באו אנשים הרבה יוצאין לקראתן רבים ואם מעט מעט ומשיכנסו כולן בשערי ירושלים יתחילו לקרות עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים:
(יז) כל בעלי אומניות שבירושלים עומדין מפניהם ושואלין בשלומן אחינו אנשי מקום פלוני בואכם בשלום והם מהלכין בתוך ירושלים והחליל מכה לפניהם עד שהם מגיעים להר הבית הגיעו להר הבית נוטל כל אחד ואחד סלו על כתיפו ואומרין הללויה הללו אל בקדשו וכו' עד כל הנשמה תהלל יה הללויה והם מהלכים בהר הבית וקוראין עד שמגיעין לעזרה הגיעו לעזרה דברו הלוים בשיר ארוממך יי' כי דליתני וגו':

4. <u>רש"י על דברים פרק כו פסוק ה</u>

וענית - לשון הרמת קול:

5. <u>דעת זקנים מבעלי התוספות על דברים פרק כו פסוק ה</u>

(ה) וענית ואמרת - קריאת הבכורים הויא בקול רם אבל קריאת ודוי מעשר בערתי הקודש מן הבית הוי בקול נמוך דלא כתיב וענית כי אם ואמרת וזהו שייסד הפייט וידוי נמוך ומקרא רם תענה:

6. <u>שפתי כהן על דברים פרק כו פסוק ה</u>

וענית. אמר בזוהר (ח"א קס"ז.) שפירושו הוא עדות כמו לא תענה ברעך (שמות כ', י"ג), שקר ענה וגו' (דברים י"ט, י"ח).

7. <u>תנחומא כי תבוא</u>

היום הזה ה' אלהיך מצוך לעשות - זה שאמר הכתוב בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עושנו והלא כריעה בכלל השתחויה והשתחויה בכלל כריעה ומה תלמוד לומר נשתחוה ונכרעה אלא צפה משה ברוח הקודש וראה שבית המקדש עתיד לחרוב והביכורים עתידין לפסוק עמד והתקין לישראל שיהיו מתפללים שלשה פעמים בכל יום.

8. <u>דברים פרק כו</u>

(א) וְהָיָה כִּי תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְדֹוָד אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּ בָּהּ:
(ב) וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְדֹוָד אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וְשַׂמְתָּ בַטֶּנָא וְהָלַכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְדֹוָד אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם:
(ג) וּבָאתָ אֶל הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַידֹוָד אֱלֹהֶיךָ כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְדֹוָד לַאֲבֹתֵינוּ לָתֵת לָנוּ:
(ד) וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנָא מִיָּדֶךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבַּח יְדֹוָד אֱלֹהֶיךָ:
(ה) וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְדֹוָד אֱלֹהֶיךָ אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיְמָה וַיָּגָר שָׁם בִּמְתֵי מְעָט וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עָצוּם וָרָב:
(ו) וַיָּרֵעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיְעַנּוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה:
(ז) וַנִּצְעַק אֶל יְדֹוָד אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְדֹוָד אֶת קֹלֵנוּ וַיַּרְא אֶת עָנְיֵנוּ וְאֶת עֲמָלֵנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ:
(ח) וַיּוֹצִאֵנוּ יְדֹוָד מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה וּבְמֹרָא גָּדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים:
(ט) וַיְבִאֵנוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֶּן לָנוּ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:
(י) וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לִּי יְדֹוָד וְהִנַּחְתּוֹ לִפְנֵי יְדֹוָד אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְדֹוָד אֱלֹהֶיךָ:
(יא) וְשָׂמַחְתָּ בְכָל הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לְךָ יְדֹוָד אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתֶךָ אַתָּה וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ:

מסכת בכורים פרק ג

(א) בֵּיצַד מַפְרִישִׁין הַבִּכּוּרִים, יוֹרֵד אָדָם בְּתוֹךְ שָׂדֵהוּ וְרוֹאֶה תְּאֵנָה שֶׁבִּכְּרָה, אֶשְׁכּוֹל שֶׁבִּכֵּר, רִמּוֹן שֶׁבִּכֵּר, קוֹשְׁרוֹ בְּגֶמִי, וְאוֹמֵר, הֲרֵי אֵלּוּ בִּכּוּרִים. וְרַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר, אַף עַל פִּי כֵן חוֹזֵר וְקוֹרֵא אוֹתָם בְּכּוּרִים מֵאַחַר שֶׁיִּתְלְשׁוּ מִן הַקַּרְקַע: